No. 33. DONDERDAG 18 MAART. 1858.

VIJF EN DERTIGSTE JAARGANG

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op DINGSDAG, DONDERDAG en ZATURDAG. De prijs is per drie maanden te Assen ƒ 2.30 buiten Assen franco per post ƒ 2.45. — De prijs der Advertentiën is van 1 tot 5 regels ƒ 1.00 en voor elken regel meer 15 cent behalve 35 cent zegelregt.

Vergadering van den Raad der gemeente Assen, op Vrijdag den 19 Maart 1858 des avonds te zes ure.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der gemeente Assen doen te weten, dat het suppletoir kohier van hoofdelijken omslag voor het jaar 1857, in des Raads vergadering van 16 Maart jongstleden, bepaaldelijk is vastgesteld, en dat het ter Secretarie voor een ieder ter inzage zal voorliggen gedurende acht dagen, ingaande den 19 dezer, kunnende ieder aangeslagene binnen dien tijd tegen zijn aanslag in beroep komen bij Gedeputeerde Staten.

Assen den 17 Maart 1858.

De Burgemeester,
VAN DER FELTZ.
De Secretaris,
G. L. W. VOS.

OVERZIGT

der Belangrijkste Gebeurtenissen.

18 Maart.

Orsini en *Pierri*, onze lezers weten het, zijn onthoofd. Zaturdag morgen te 7 uren traden zij, die belast waren, om hen, die den dood was aangezegd, te kleeden, of liever te ontkleeden, de gevangenis binnen. Zij vonden *Orsini* bedaard, trouwens dit was hij gedurende het pleidooi en ook in zijne overigens zoo spoedig te tellen levensdagen — dit toonde hij ook in zijne gesprekken, die zelfs menig blijk van Christelijke gevoelens openbaarden, als ook van berouw, dat zijne misdaad zoovele offers had geëischt, ja hij verklaarde alleen te willen denken aan het goede, dat men hem bewezen had.

De abt *Hugon* en de abt *Nottelet* waren aangewezen om de beide veroordeelden in de laatste plegtige en zoo gewigtige oogenblikken bij te staan.

Gedurende hunne laatste levensdagen hebben zij al die zorg genoten, waarop zij aanspraak mogten maken. Altijd was er een wachter, die elk oogenblik werd afgewisseld, in de nabijheid der ongelukkigen, die elk in eene afzonderlijke cel waren geplaatst.

Orsini's uiterlijk, rustig en kalm, heeft echter veel geleden, sedert hij de guillotine steeds voor oogen had, en zijn zwart haar is inderdaad in die weinige dagen vergrijsd. Toen men zijne cel binnentrad, om hem voor te bereiden tot de verschrikkelijke straf, en hem vroeg of hij ook nog iets wilde gebruiken, bedankte hij, en daarop werd hij verzocht zich neder te zetten, opdat hem het haar kon worden afgeknipt. Dat griefde hem en ontlokte hem zelfs eene smartelijke klagte. Daarna werd hij van zijn schoeisel ontdaan en zijn hoofd met een zwarten sluijer bedekt.

Zoo worden vadermoorders naar de strafplaats geleid. *Pierri*, de voor den dood zoo bevreesde *Pierri*, was geheel anders in zijne jongste oogenblikken. Zijn zenuwachtig gestel raakte in beweging en hij meende bewijs van moed te geven door te schertsen met heigeen hem werd aangedaan. Zoo vroeg hij, als om zijn moed te verhoogen, een weinig rum, en toen hij zich blootvoets zag, merkte hij aan: »gelukkig dat ik mijne voeten heb gewasschen!«

Op het gezigt van den zwarten sluijer, die men over zijn hoofd zou werpen, verzocht hij daarmede op eene elegante wijze te worden versierd en volgens andere berigten zou hij hebben gezegd: »ik zie er uit als eene oude behaagzieke vrijster." Toen hem het doodskleed werd aangedaan, voegde hij de beulsknechten toe: »gij bakert mij in als een vleeschworst.« en daarop begon hij te zingen: *mourir pour la patrie!«* (sterven voor het vaderland) *Orsini* (de ont- en aankleeding der veroordeelden had in hetzelfde vertrek plaats) vermaande *Pierri* tot rust.

Eindelijk waren de beide gevangenen gereed voor den gang naar het schavot, en *Pierri* legde dien zingende af tot aan den voet van het schavot. Hij deed dit over 't algemeen met eene heldere stem, doch nu en dan sprak ook daarin de angst. Hij werd het eerst onthoofd, op het oogenblik, dat de beulsknecht zijn hoofd aanvatte, om het op het blok te leggen, riep hij: »leve Italie!«

Orsini deed zijn laatsten togt op aarde met eene rustige houding. Zoo hij was voor de vierschaar der menschelijke geregtigheid en in de jongste dagen — toonde hij zich op den verschrikkelijken weg naar het schavot. Zonder iets tartends in zijne houding, zoo misplaatst, ja zoo ergerlijk in zulke oogenblikken, beklom hij, zonder eenige zwakheid te toonen, het schavot en trachtte, toen hem de sluijer werd afgenomen, een blik te werpen op het volk, dat achter eene digte heg van bajonnetten stond, en eer zijn hoofd zich op het blok boog onder het boven hem hangend moordtuig, riep hij: »leve Italie, leve Frankrijk!«

Er zijn ook die beweren, dat hij er op liet volgen: »leve de Republiek!«

Volgens de *Gazette des Tribuneaux* heeft *Orsini* herhaalelijk verklaard, dat hij volkomen voldaan was over de Fransche justitie en elk regter op regtschapene wijze zijn pligt had gedaan, terwijl hij zich tevens zeer eerbiedig gedroeg tegenover den geestelijke, die hem dagelijks bezocht.

Zaturdag morgen te 6 uur, nadat 's avonds te voren een regter van instructie en de keizerlijke procureur de gevangenen hadden gevraagd, of zij nog iets hadden te zeggen, traden de directeur der gevangenis en de geestelijke, de abt *Hugon*, de gevangenis binnen en maakten de veroordeelden bekend, dat binnen weinige oogenblikken hun doodsuur zou slaan. »Ik ben gereed", zeide *Orsini*, die daags te voren gebiecht had. Ook *Pierri* hoorde met zekere belangstelling naar de toespraken van den geestelijke, doch de onrust dreef hem elk oogenblik tot een beklagelijk betoon van moed door spot en zang.

Het schavot was in den nacht opgerigt bij het licht van toortsen en te vijf uren werd de toegang tot het plein reeds afgezet door eene geduchte magt kavallerie.

Pierri was de eerste in den somberen stoet, die naar het schavot toog, gekleed in een lang wit hemd, met een zwarten sluijer over 't hoofd en barrevoets. De beul van Parijs en de abt *Nottelet* waren zijne geleiders. *Orsini* volgde in 't midden van den beul van Rouaan en den abt *Hugon*. Op het schavot gekomen was hun slechts zoo veel tijd vergund, als er noodig was tot aflezing van het vonnis.

Pierri legde zingende het hoofd op het blok en de verschrikkelijke bijl brak dien zang af.

De verbazende menigte, getuige van dit verschrikkelijk schouwspel, ging stil uiteen, maar wat er al is g e d a c h t!

Eene groote krijgsmagt hield het volk op vrij grooten afstand van de plaatse des geregts en men verzekert, dat aanzienlijke personen, in de buurt, tot zeer hooge prijzen, kamers huurden, die zij den avond te voren reeds moesten betrekken, omdat gedurende den nacht en den morgen de toegang was verboden.

De tijd, die zij alzoo moesten afwachten, bragten zij door met s p e l!

Ook verhaalt men, dat sommige dames van hoogen rang pogingen in 't werk stelden, om lokken haar van *Orsini* magtig te worden!

Verder wilden sommigen weten, dat er last is gegeven, om de gezigten der onthoofden met zwavelzuur te schenden, opdat het niet mogelijk zijn zou er eenig gelijkend beeld van te maken.

Wij geven die verhalen voor 'tgeen ze zijn; aan het laatste althans hechten wij weinig geloof.

Overigens is er weinig feitelijk nieuws.

Men zegt, dat de Keizer van Frankrijk in den geheimen raad ook de vraag ter tafel bragt: »welke houding behooren wij aan te nemen tegen Engeland?" De vergadering keurde alles goed, wat de Regering tegenover dat Rijk had gedaan.

De verhouding tusschen de beide magtige Gouvernementen is vrij wel in de h o o g t e, maar bedenkelijk in de l a a g t e. Wat men op de ministeriële zetels goed maakt, tracht menigeen in volks-vergaderingen en op straat te bederven, en ook de pers doet veel tot het bestendigen van de spanning. Tot een voorbeeld halen wij de *Saturday Review* aan, die een allerhevigst artikel leverde onder den titel van: *»een keizerlijk pamphletschrijver"*, doelende op het bekende geschrift des heeren *de la Guerronnière*, een geschrift waarin, zooals velen beweren, de Keizer zijn geest heeft uitgestort, of waarover althans zijne oogen zijn gegaan. Met bittere, snijdende ironie wordt daarin alles gegispt wat bedoeld geschrift zegt nopens de verpligtingen, die Engeland aan Frankrijk zou hebben.

»De Keizer moest begrijpen, zegt de *Review*, dat de gemakkelijkste weg om de alliantie te verzwakken, zoo al niet geheel te verbreken, deze is, dat hij de gunsten ophemelt, die wij van Frankrijk hebben ontvangen en in het aangezigt van Europa, Engeland van medepligtigheid aan moord beschuldigt, zonder een enkel bewijs aan te voeren, dat onze wetten ongenoegzaam zijn om zelfs eene zamenzwering tot moord te straffen. Wij werpen evenzeer de bewering van ons af, dat wij ons Nationaal bestaan aan de verdraagzaamheid en grootmoedigheid van *Louis Napoleon* te danken hebben, als den last, dat onze instellingen in het voordeel der zaak van tirannen-moord en maatschappelijke regeringloosheid zijn berekend."

De intrede van den nieuwen onder-koning van Ierland, die plaats had te Dublin onder zeer ongunstig weder, gaf tevens aanleiding tot eene ernstige vechtpartij tusschen studenten en politie-agenten. De eersten wierpen met oranjeappelschillen tusschen de menigte; dit gaf woorden, van woorden kwam het tot daden en nu is zelfs het leven van een der studenten niet buiten gevaar. Het volk schijnt partij te trekken tegen de politie en dat is opmerkelijk. Men zegt, dat de mannen der wet te v e e l ijver aan den dag legden, zeker is het althans, dat de stemming der bevolking niet is ten gunste van de politie.

De Oostenrijksche schatkist zal weer een aanzienlijk te kort hebben en dit geeft aanleiding tot ernstige en dikwijls bittere aanmerkingen. Velen zijn van oordeel dat de Keizerlijke Regering wat minder zorg voor de sluiting van het concordaat met Rome en wat meerder voor den inhoud der schatkist moest hebben gehad.

Hoe 't zij — Oostenrijk moet bezuinigen, en niet bij penningen, maar bij tonnen gouds. Daardoor alleen zal het wantrouwen verdwijnen, dat ten aanzien der Oostenrijksche effecten bestaat. Hooge rente maakt niet ieder blind, ja maakt velen ongerust.

Het Spaansch ministerie heeft van de Cortes verkregen wat het wenschte, namelijk de goedkeuring, dat de belastingen worden geheven volgens het vorige budget en tevens de vrijheid om die goedkeuring te beschouwen als een votum van vertrouwen.

Of dit votum zoo veel waarde heeft voor het land als voor de ministers, is eene andere vraag.

Nergens wordt met het constitutioneel koningschap zoo druk spel gespeeld als in Spanje.

Overigens heeft het ministerie aan de Cortes medegedeeld, dat de Mexicaansche Regering geroepen was om te voldoen aan den eisch van Spanje. Die tijding is belangrijk, maar welke Regering in Mexico beloofde dat?

Het zijn die k o m e n en g a a n en niet per postwagen of trekschuit, maar per s t o o m.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Waterhoogte. ARNHEM, 14 Maart. 0.61 El; † AP. 7.56. Gew. 8 d.

ARNHEM, 15 Maart. 0.35 El; † AP., 7.30. Gev. 26 d.

De Rijnhoogte was te Keulen den 14. Maart: 1 voet 7 duim of 1 voet 11½ duim Rijnlands.

In de vorige week heeft de raad van oorlog te 's Hertogenbosch, zamengesteld uit officieren, behoorende tot de 2e brigade infanterie, binnen die stad vergaderd geweest, beslist over het lot van den 2den luitenant * * der infanterie; de uitspraak van die raad is unaniem, dat hij wegens verregaande, den officiersstand onteerende, aanhoudende dronkenschap, uit de dienst moest worden ontslagen.

— Het voorstel van den heer *van Nispen van Sevenaer* en acht andere leden der Tweede Kamer, tot inkoop en amortisatie van rentegevende nationale schuld heeft, bij het onderzoek in de afdeelingen der Kamer, tot verschillende bedenkingen aanleiding gegeven. Na wisseling van denkbeelden werd men het echter vrij algemeen eens, dat in den zamenhang van dit voorstel met dat tot afschaffing van den accijns op het geslagt geen afdoend bezwaar tegen het eerstgenoemde voorstel gelegen is. Verscheidene leden verklaarden evenwel uitdrukkelijk, dat zoo zij voor de amortisatie stemden, zij daardoor niet gerekend wilden worden ook aan de afschaffing van den accijns hunne toestemming te moeten geven.

— Door de Regering is aan de Tweede Kamer een ontwerp van wet aangeboden, om eene som van ƒ 160.000 te voegen bij hoofdstuk V der staatsbegrooting voor 1858, tot tijdelijke instandhouding van de koloniale instellingen der Maatschappij van Weldadigheid. De begrooting voor die Maatschappij voor 1858, bedraagt in ontvangsten ƒ 900.508, en in uitgaven ƒ 1.056.310, zoodat er een vermoedelijk te kort zal ontstaan van ƒ 155.802, dat uit de genoemde som van ƒ 160.000 zal gevonden worden. — Zoo mede een ontwerp ter verhooging van hetzelfde hoofdstuk, met eene som van ƒ 71.250, ter verlenging van het Apeldoornsche Kanaal naar den IJssel bij Dieren.

— Naar men verzekert, zal het nieuw optredend Ministerie, bij de hervatting der werkzaamheden van de Kamers, zijn programma blootleggen.

— Ten gevolge der plaats gehad hebbende benoemingen van nieuwe Ministers zullen er verschillende verkiezingen moeten plaats hebben. In de eerste plaats zal er moeten worden overgegaan tot de benoeming van een Voorzitter der Tweede Kamer, in de plaats van den baron *van Goltstein*. Volgens de bepalingen van het reglement van orde dier Kamer, moet de tweede kandidaat voor het voorzitterschap het presidium bekleeden, tot dat er een nieuwe Voorzitter zal zijn benoemd. Mitsdien zou de heer *Baud* deze betrekking moeten waarnemen. Daar deze heer evenwel thans ongesteld is, zal het voorzitterschap waarschijnlijk worden bekleed door den derden kand., den heer *Duller*. 2o. zullen er in de kiesdistr. Utrecht en Rotterdam nieuwe benoemingen moeten plaats hebben voor leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, in de plaats van de heeren van

DE VERTELLER ENZ.

De *Moniteur de l'Armée* behelst eene correspondentie naar aanleiding van hetgeen de bladen hebben medegedeeld omtrent de proefnemingen van den paardentemmer, den heer Rarey, waarin de schrijver zegt eenige jaren geleden dergelijke proefnemingen in Amerika, het vaderland van den heer Rarey, gezien te hebben.

»Al de jagers van het Westen, zegt de schrijver, scheppen er vermaak in, wanneer zij de uitgestrekte prairiën doorkruisen, om de kalveren te bespreken (charmer).

»Men bedekt de oogen van een dier dieren, en wanneer het van het gezigt beroofd is, blaast de jager zachtjes in zijne neusgaten, daarbij zoodanig adem halende, dat de lucht, die uit de longen van den jager komt, in de neusgaten van het dier dringt. Het jonge kalf biedt eerst weerstand, vervolgens drukt het door zijne houding eenige ongerustheid uit; het tracht terug te wijken; langzamer-

Gottslein en van Bosse. Ook zal er eene nieuwe benoeming tot Commissaris des Konings in Zeeland moeten plaats hebben, ter vervanging van den heer *Tets van Goudriaan*. Verder zal er, in de plaats van den heer *Boot*, een burgemeester van Amsterdam moeten worden benoemd, en zal aldaar ook eene verkiezing voor lid van den Gemeenteraad en van de Prov. Staten van Noord-Holland moeten plaats hebben. — Verder zal er te 's Hage eene verkiezing plaats hebben voor een lid van den Gemeenteraad, ter vervanging van den heer *van Bosse*.

— Dat de bedelaars van professie doorgaans geen lieden zijn, die armoede lijden, en dat men dus wel doet aan zulk slag van volkje niet onbedachtzaam aalmoezen uit te reiken, moge weder uit het navolgende blijken:

In de maand Nov. des vorigen jaars hadden een paar lieden, die hunne kostwinning van bedelen maakten, hunne woning te Delft verlaten, om, als naar gewoonte, eene bedelaarstournée buiten deze stad te houden. Tot nu toe niet wedergekeerd zijnde, heeft de eigenaar hunne woning, na aangifte aan de politie, doen openen, en men heeft daar, in een kistje, ruim honderd en twintig gulden aan centen en kleine zilveren munt, vermoedelijk vergaarde bedelpenningen, gevonden.

— Ten raadhuize der gemeente Geldorp, is dezer dagen onder een hoop oude papieren iets vreemdsoortigs gevonden, namelijk een verzegeld stuk, volgens daarop staande dagteekening meer dan anderhalve eeuw oud en met het opschrift: „dit is mijn uitersten wil, die ten eeuwigen dage moet gesloten blijven:" en hier volgt eene naamteekening, naar men zegt, van een in der tijd te Geldorp in bediening geweest zijnden predikant bij de hervormde gemeente.

Men is zeer benieuwd, wat er met dezen vond zal gebeuren en wat men daardoor zal te weten komen.

— Men meldt, dat de keizer van Japan eindelijk werkelijk zou besloten hebben een gezantschap naar Amerika en Europa te zenden. Het hof van Jeddo had tot dat einde het Nederlandsche schip S a m a r a n g gekozen, waarop prins *Psi-Cuzen*, neef van den keizer, met een gevolg van 30 personen, zich te Simoda had ingescheept, en den 5 Januarij naar Amerika was vertrokken.

Franeker, 11 Maart. Bij gelegenheid der jongste loting voor de nationale militie rezen er eenige onaangenaamheden tusschen de jongelieden, een gevolg dier onverstandige veten, welke tusschen de jeugdige bewoners van verschillende gemeenten hier en daar worden aangetroffen. De plaatselijke politie kwam tusschen beide en moest al spoedig de baldadigheid van sommige knapen ondervinden. Een der agenten, P. G. F., moet bij deze gelegenheid een slag op het hoofd hebben gekregen, aan welks gevolgen hij overleden is. Heden morgen arriveerden de officier van justitie, benevens de regter-kommissaris en de substituut-griffier bij de regtbank te Leeuwarden, ter bijwoning eener schouwing, ingevolge het voorgevallene gehouden over het lijk van den overledene.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Gomez en *Rudio* zullen nog in deze maand, aan boord van de korvet *Adour*, met andere veroordeelden naar Cayenne vertrekken. De vrouw en kinderen van *Rudio* vergezellen hem derwaarts.

— De schulden van den gefailleerden heer *Prost*, bedragen 15 millioen fr., en men vond slechts 4000 fr. bij hem in kas.

— Uit Damaskus en omliggende plaatsen zijn de berigten treurig omtrent de gevolgen van den strengen winter. De stad Damaskus gelijkt eene groote ruïne. De verschrikkelijke massaas sneeuw en regen, dezen winter gevallen, hebben de meeste huizen vernield of zoo zwaar beschadigd dat zij bijna niets waard zijn. De begraafplaatsen werden overstroomd, zoodat de lijken door het losraken van den grond boven kwamen en tot aas aan de honden verstrekten. Om deze heiligschennis tegen te gaan, hebben de ulemaas (priesters) bevel gegeven al de honden in den omtrek dood te schieten. De oudste bewoners kunnen zich geen tweeden dergelijken winter herinneren.

ENGELAND.

Jl. Donderdag is in de zaak van *Simon Bernard* weder een getuigenverhoor bewerkstelligd door den heer *Bodkin*, regter van het politie-bureau in Bowstreet. De drie voornaamste getuigen, dien dag gehoord, waren *Isaac Hollis*, wapensmid te Birmingham, de vrouw van *Rudio* en *Harriet Fay*, die met *Rudio* in hetzelfde huis woonde. *Hollis* verklaarde, dat *Pierri* den 23 November des vorigen jaars zich bij hem had vervoegd om vuurwapenen te koopen. Toen de tweede getuige, *Elisa di Rudio*, zou gehoord worden, opperde de heer *Sleigh*, *Bernard's* verdediger, de bedenking, dat die vrouw niet tegen haren man getuigenis kon afleggen, waarop de regter antwoordde: „De getuige kan, het is waar, niet gehoord worden over feiten die tegen haren man zouden kunnen worden aangevoerd. De tegenwerping is voorzien geworden en de procureur-generaal houdt zich bezig, met toestemming van den grootzegelbewaarder van Engeland, een verzoek om genade voor *Rudio* in Engeland op te stellen, waardoor aan de getuige de bevoegdheid zou gegeven worden hare verklaring af te leggen." De heer *Sleigh* zeide toen, dat hij de geldigheid van dit middel niet onvoorwaardelijk kon toegeven, doch zich tegen de voortzetting van het verhoor der getuige niet zou verzetten, daar toch deze regtbank niet in het hoogste ressort besliste. *Elisa di Rudio* legde daarop getuigenis af, na verklaard te hebben, dat zij nog geen achttien jaren oud en reeds twee jaren gehuwd is. Op al de vragen die haar werden gedaan gaf zij naauwkeurig antwoord; o. a. blijkt daaruit, dat *Bernard* zeer dikwijls haren man bezocht, zonder dat de reden daarvan haar bekend was, en dat *Simon Bernard* haar had gezegd, dat zij twaalf shilling elke week zou ontvangen zoolang haar man afwezig bleef. De derde der genoemde getuigen verklaarde, dat de veroordeelde *Rudio* en zijne vrouw in de uiterste armoede verkeerden. De meeste andere getuigen trachtten het bewijs te leveren, dat door *Simon Bernard* de bestanddeelen waren aangekocht, waarmede het knalkruid was vervaardigd, en dat hij het was die de pistolen naar Parijs had gezonden, welke in het bezit van *Orsini* en diens medepligtigen aan den aanslag gevonden werden. — Na afloop van het verhoor verdaagde de heer *Bodkin* de verdere behandeling dezer zaak tot Zaturdag. — „Toen deze zaak begon — zeide hij — heb ik doen opmerken, dat, ofschoon de gevangene slechts van een misdrijf wordt beschuldigd, het mij onmogelijk was te ze... en welke gedragslijn ik later zou moeten volgen. Thans moet ik uwe dedeelen, dat ik, naar aanleiding van de gehoudene verhooren, zal vragen de verwijzing van den gevangene naar het hoogste geregtshof, onder de beschuldiging van medepligtigheid aan moord. Zaturdag zal ik de gronden uiteenzetten, die mij bewegen zoo te handelen."

De heer *Sleigh* sprak daarop het volgende: „Ik kan niet zeggen welk eene buitengemeene bevreemding deze woorden bij mij opwekken. Tot dus verre heeft de regering gehandeld als of het slechts eene overtreding gold. Men wist zeer wel, dat het mijne bedoeling was om na afloop dezer verhooren te eischen, dat het mijn kliënt zou worden vergund borg te stellen om zijne voorloopige invrijheidstelling te erlangen, en als borg heeft een man zich aangemeld, op wiens eerlijkheid niets is aan te merken en die de algemeene achting geniet; hij is bereid de som te storten, hoe hoog men ze ook zal willen bepalen. Ik kan onmogelijk anders denken, dan dat hier de eene of andere politieke reden is die de regtbank zóó doet handelen, en ik aarzel niet te zeggen, dat ik den genomen maatregel beschouw als een middel, door de regering gebezigd, om de buitenlandsche politiek van een ander land te gemoet te komen." (Daverende toejuichingen). — De heer *Jardine* verklaarde daarop, dat dit de laatste maal was dat zulk een tooneel voor deze regtbank heeft kunnen voorvallen, en dat aanstaanden Zaturdag de teregtzitting met gesloten deuren zou worden gehouden; — en de heer *Bodkin* zeide: „Ik geloof niet dat het publiek zoo te beklagen is als mijn geleerde vriend over de dwaze toespelingen, welke hij heeft gemaakt op eene zaak, die aan dit proces geheel vreemd is." — *Simon Bernard* werd naar de gevangenis teruggebragt. Het verhoor op Zaturdag geschiedde niet in het openbaar. Drie getuigen legden verklaringen af. De uitslag was dat *Bernard*, als medepligtig aan moord, naar het hof van assises is verwezen.

— De *Morning-Post* deelt eenige bijzonderheden mede over den Engelschman *Hodge*, die in Sardinie is in hechtenis genomen. „Hij is — zegt het blad — een gentleman van 21 jaren, en bezit een aanzienlijk vermogen. Hij moet veertien dagen vóór den aanslag Parijs verlaten hebben om zich naar Nizza en van daar naar Genua te begeven. Aangezien hij niets strafwaardigs op Franschen bodem heeft bedreven — voegt de *Morning-Post* er bij — kan hij, ten gevolge eener op goede gronden steunende beschuldiging, voor geene andere dan Sardinische of Engelsche regtbank gedaagd worden." Hetzelfde blad berigt, dat *Allsop*, — wiens medepligtigheid aan den aanslag van 14 Januarij overtuigend moet zijn gebleken uit een brief aan *Bernard*, Zaturdag bij het getuigenverhoor voorgelezen. — zich in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika bevindt. Is dit waar, dan zou op nieuw de netelige kwestie der uitlevering te berde worden gebragt.

— Onlangs ontmoette een heer op het station Hunts-Bank, van den spoorweg op Liverpool, een ander, die hem eenig geld schuldig was (tusschen 9 en 10 pd. st). De schuldenaar maakte van deze gelegenheid gebruik, om de schuld af te doen bij het licht eener lantaarn. Op dat oogenblik ging een heer voorbij, waarop niet gelet werd. De voldane schuldeischer stapte in een rijtuig der eerste klasse, waar ook kort daarop dezelfde voorbijganger binnensteeg. Bijna ter halver weg gekomen, toen zij met hun beiden alleen waren, trok de laatst opgestegen heer een pistool uit den zak en rigtte het op den ander, onder bedreiging van hem neêr te schieten, als hij het minste geluid maakte. Daarna greep hij hem in den nek en, naar de tegenwoordige, in Engeland aan de orde zijnde handelwijze der straatroovers, kneep hij hem zoolang de keel digt, tot het slagtoffer schier bewusteloos was. Toen de mishandelde persoon weder bij kennis kwam, was hij alleen en zoowel van geld als horologie beroofd. Door ijverige nasporing is het der policie gelukt den booswicht Liverpool aan te houden en aan den regter over te veren.

DUITSCHLAND.

De Grieksche consul te Constantinopel heeft, ter eere prins *Adalbert van Beijeren*, een diner gegeven, waar de heer *de Lesseps* en diens zoon de eenige vreemde gaten waren. De heer *de Lesseps* verklaarde bij die gegenheid, dat de zaak van Suez zeer goed stond, en hij, alle hoop koesterde, dat spoedig daaromtrent e gunstige beslissing zou volgen.

— De Petersburgsche dagbladen volgen met de groo belangstelling de gebeurtenissen te Kanton, te meer d de Russische regering reeds sedert eenige jaren geene gingen heeft onbeproefd gelaten, om deze haven voor marine geopend te zien, zonder echter hierin te slag Bij de groote belangen, die voor Rusland in China op spel staan, zal en kan het niet dulden, dat twee and zeemogendheden eene, voor den handel met dit rijk belangrijke stapelplaats, uitsluitend voor zich zelve bezit nemen. Zij verzekeren, dat over deze gewig a..gelegenheid reeds onderhandelingen zijn aangekno (vooral te Parijs reeds het beste gevolg beloven.

BELGIE.

In eene zaak wegens overspel, tegen den pastoor Thilo en eene dame, welke zaak te Brussel zeer veel druk heeft gemaakt, heeft het hof van appèl het vo der regtbank bevestigd, dat de medepligtige vrouw tot maanden gevangenisstraf had veroordeeld. Het hof he het vonnis ten aanzien des pastoors, die de biechtvader dame was geweest, veranderd, en hem in plaats van eene boete van 100 fr. en 500 fr. schadevergoeding jeg den echtgenoot, als civiele partij, veroordeeld tot eene vangenisstraf van twee jaren (welke hem ook bij het ste vonnis was opgelegd), tot 2000 frs. boete, 5000 schadevergoeding jegens de civiele partij en in de kos van beide instantien, voor zoover hem aangaat.

Op het requisitoir van het publiek ministerie is de za met gesloten deuren behandeld, terwijl de voorzitter regtsgeleerden, welke toegang hadden, op het hart he gedrukt, dat de kieschheid hun de grootste geheimhoud der debatten oplegde.

Kort daarna werden de deuren weder geopend en advocaten der beschuldigden hebben toen in hunne pleit denen aangedrongen, geene lezing te geven van de br ven ten huize van den beschuldigde gevonden, en we eerkrenkend voor een groot aantal met den pastoor Thilo bekende dames waren. Zoowel het publiek mi terie als de civiele partij hebben zich daartegen verzet het hof heeft bij arrest bevolen, dat die brieven bij de batten zouden worden gelezen. Daarop heeft de menig eleurgestelde nieuwsgierigen zich moeten verwijderen.

ASSEN, 18 Maart.

TELEGRAFISCHE BERIGTEN.

Amsterdam. Maandag, 17 Maart. Op de be van heden was de slotkoers der **effecten** als volgt: *Nederl.* 2½ pCt. 63$^{13}/_{16}$ percent. Dito 4 pCt. 97$^{3}/_{16}$ p cent. — *Rusland* bij Hope en Comp. 1798 en 1815 pCt. 104⅛ percent. — *Oostenrijk* Nieuwe Metallieken pCt. 86$^{7}/_{16}$ percent.

Granen en Zaden.

Koolzaad op April lager, f 420. — Raapolie onveranderd op zes weken f 40¾. — Tarwe onveranderd, 130 pd. ja rige bonte Poolsche f 310 — Rogge prijshoudend, 127 pd Pruissische f 188. — Boekweit onveranderd, 142/2 p Amersfoortsche f 266.

Gisteren middag omstreeks vier uur is er brand ontstaan in een schoorsteen van het huis van den ingezetene *C. W. Hessels* alhier, die aanvankelijk een dreigend aanzien had zoodat dan ook eene der brandspuiten spoedig op de plaats des onheils was; het is echter nog al spoedig gelukt door het digtstoppen van den schoorsteen en het branden van zwavel den brand te blusschen. Van de brandspuit is dan ook geen gebruik gemaakt, dan om de kleeden welke men in den schoorsteen had gestopt, nat te maken. Wij kunnen niet anders, dan het ten zeerste afkeuren, dat men de menschen, die belangeloos op het dak waren geklommen en daar ijverig bezig waren, den schoorsteen digt te stoppen, tot een voorwerp van spot heeft gemaakt, door hen, zonder eenige noodzaak, nat te spuiten, tot groote vrolijkheid der vergaderde menigte. Waartoe dit? een brand is eene te ernstige zaak om daarmede te spotten, en het koude water is waarlijk geene aangename belooning voor belangeloozen ijver en welwillendheid. En zal men hierdoor, bij voorkomende gelegenheid, niet ligt menschen afschrikken, om op het dak te klimmen?

Terwijl het meerendeel van de manschappen bij de aanjager of spuit no. 1 gedurende den brand ontbraken, heeft een groot getal manschappen van het garnizoen zich loffelijk gedragen, door in het pompen de noodige hulp te bewijzen.

---

band wordt het onbewegelijk en eenige oogenblikken later neemt men den blinddoek weg. Alsdan schijnt het dier verwonderd en de strakke blik van den jager schijnt het te beheerschen. De jager vertrekt te paard en het kalf volgt hem uren lang als de getrouwste hond.

„Wij hebben in Texas Amerikanen en Indianen op deze in het land wel bekende wijze jonge paarden zien temmen. Het veulen biedt geen enkel oogenblik tegenstand; na eenige in- en uitademingen van den jager, tracht het dier den kop met een zonderling genoegen op te heffen. Gelukt de proef den eersten dag niet, dan herhaalt men haar den volgenden en men beschouwt dit middel als onfeilbaar. Het dier staat onder de absolute heerschappij van den mensch; het volgt hem, gaat naast hem liggen, laat zich beslaan, berijden en geheel en al beheerschen.

„Is dit het stelsel des heeren Rarey? Wij weten het niet, maar iedereen kan de proef nemen met deze uiterst eenvoudige methode, waaraan de bekende Sullivan zijne reputatie te danken heeft.

„Wij moeten er bijvoegen, dat het aldus besproken (gecharmeerde) paard vooral beheerscht schijnt voor de vrees van den man, die het getemd heeft. Bij de proefnemingen, welke wij te Galveston (Texas) hebben bijgewoond, stond het getemde paard alleen onder den invloed van hem, die het getemd had. Maar verscheidene personen konden het beurtelings bespreken en langzamerhand werd het paard buitengewoon zachtzinnig.

„De proef heeft nooit langer geduurd dan twintig a veertig minuten; de grootste stilte moet daarbij in acht genomen worden. Het dier moet in eene stal of afgeslotene plaats met dengene, die de proef doet, alleen zijn en geheel en al van het gezigt beroofd worden. Terwijl de proefnemer in de neusgaten van het paard blaast, spreekt hij korte en weinig gebruikelijke woorden tot het dier, alsof hij het aan het geluid zijner stem wilde gewennen. Later zal dit geluid het paard doen beven."

—

Een gierigaard hoorde eene welsprekende predikatie over de weldadigheid. Naar huis gaande zeide hij: wel, wel, dat was mooi, ik zou haast lust hebben om een bedelaar te worden."

—

„Lieve Jacob, schreef sergeant van Wippel aan korporaal Proes, ik ben gisteren gehuwd en kan u verzekeren dat die gewigtige stap mij nog geen oogenblik berouwt."

—

Een arbeider viel van een der paleizen. „Zie" riep een spotter, „die man viel uit gebrek van aanhankelijkheid aan het Keizerlijke huis, naar beneden!"

—

Men meldt uit Parijs het navolgende treurig berigt: De gewoonte, die zekere personen hebben, wanneer zij met een kind spelen, om het bij het hoofd te nemen en het in de hoogte te houden, kan de noodlottigste gevolgen na zich slepen, want er is slechts eene kleine beweging noodig, om het den hals te breken en een onmiddelijke dood te veroorzaken.

Zekere D...., horologiemaker, had een zoontje van ze jaren, waarmeê hij speelde gedurende zijn ledigen tijd door hem te laten springen, en wanneer de kleine deug

* **Hoogeveen,** 16 Maart. Gister morgen omstreeks vier uur ontstond alhier brand ten huize van *Gerrit van der Veen*, bakker op de streek Krakeel, met dat gevolg, dat hetzelve en het daarnevens staande mede aan hem toebehoorende gebouw, bestaande in 5 meijerwoningen, (waarvan echter een onbewoond was) met de inboedels alsmede eenige levende have, als eene koe, drie varkens, 2 geiten, een hond en een paar kippen voor het grootste gedeelte eene prooi der vlammen zijn geworden, zijnde de gebouwen en de inboedel van genoemden *G. van der Veen* tegen brandschade verwaarborgd, en wel de gebouwen in de onderlinge Brand-waarborg-maatschappij, onder directie van de heeren *de Jong en comp.* te Amsterdam, en de inboedel in die, gevestigd te Tiel.

* **Dalen,** 13 Maart. Heden had hier eene verkoop van vaste goederen plaats, waaruit bleek, dat de prijs der landerijen nog geenszins is gedaald. Onder meer, dat alles naar rato was, werden hier twee mudden bouwland op de esch verkocht, die den kooper zekerlijk, met de onkosten, op bijna f 1100-″ zullen komen te staan. Daarentegen is de huurprijs van de bouwgronden betrekkelijk weinig, zullende bij verhuring genoemde beide mudden land, zamen niet meer dan f 20-″ 's jaars opbrengen en heeft de eigenaar alzoo geen 2 pCt. rente van zijn kapitaal. Overigens wordt het hooiland tot ongekende hooge prijzen verhuurd, niettegenstaande hier zulk eene groote hoeveelheid groenland ligt.

* **Rolde,** 17 Maart. Als een blijk van vooruitgang ter dezer plaats kan gemeld worden, dat er in het begin van dezen winter alhier een zanggezelschap is opgerigt, dat zoodanig in bloei is toegenomen, dat het nu bereids 84 leden telt; eere zij in dezen den onderwijzer *R. J. Venekamp*, den oprigter, onder wiens leiding dit gezelschap uitmuntende vorderingen heeft gemaakt, wij hopen, dat deze waardige man, op dezen zijn ingeslagenen weg nog lang onder ons zal werkzaam zijn.

Ook is hier door den heer *A. W. Francforter* eene dansschool opgerigt.

* **Meppel,** 17 Maart. Omtrent de rekening van het diaconie-armenhuis alhier, waarvan wij in het vorig no. dezer courant melding maakten, heeft eene misstelling plaats gevonden ten aanzien der onderhoudskosten, die f 5545.02 hebben bedragen en niet f 6969.60½, zooals abusivelijk is vermeld, dewijl in de uitgaven door eigen verdiensten enz. is voorzien voor eene som van f 1424 58½, zoodat de 92 verpleegden per hoofd in 1857 hebben gekost eene som van slechts f 60 27.

* Heden middag vond hier een treurig voorval plaats met de 63jarige vrouw *G. B.*, die door eene onbekende oorzaak in eene sloot bij het mallegat is gevallen en alzoo op jammerlijke wijze verdronken.

* **Staphorst,** 15 Maart. Op de zoogenaamde Kruizinga's markt te Avereest waren heden aangevoerd eene groote menigte varkens, eenige koeijen, schapen en geiten. Eerstgenoemden waren zeer gewild en gingen van de hand voor f 18-″ tot f 25-″; schapen van f 8-″ tot f 12-″; geiten van f 5-″ tot f 7-″. Voor de koeijen was weinig kooplust, zeker ten gevolge van de schaarschheid van hooi. — In deze gemeente en omstreken zet eene menigte dragtige motten hare vrucht af. Men schrijft dit toe aan de buitengewone felle koude, die er sedert eenige weken geheerscht heeft en waartegen men ze niet door warme strooijing behoorlijk heeft verzorgd.

KERK- EN SCHOOLNIEUWS.

Beroepen: bij de Hervormde gemeente te St. Jacobi-Parochie ds. H. J. van der Scheer, pred. te Huins en Lyons; te Aalst in den Bommelerwaard ds. G. van der Flier, pred. te Oosterwolde; te Balk ds. W. J. Geselschap, pred. te IJsselmuiden.

* **Hoogeveen,** 13 Maart. Naar men verneemt, zal eerlang de bestaande vacature van Predikant bij de Hervormde gemeente in het Hollandscheveld worden vervuld door haren voor eenigen tijd beroepen predikant, de heer Venema, uit de klassis Sneek, in Friesland.

INGEZONDEN STUKKEN.

NAGALM

op *ach! wat zal voortaan mijn deel en lot zijn.*

Vervolg (Zie No. 30).

Zullen hooge bezoldigingen den onderwijzer tevreden maken?

Wij aarzelen zeer, om deze vraag onbepaald toestemmend te beantwoorden.

Wij kennen meer dan één onderwijzer, die met de avondschool en extra-lessen f 700″ a f 800″ verdient, en toch nog klaagt over de schraalheid zijner inkomsten en de schrielheid der gemeente-besturen.

Zoo men van deze tot alle onderwijzers mag besluiten, hoe hoog moeten dan de bezoldigingen gesteld worden, om de zoo wenschelijk geachte tevredene stemming bij de onderwijzers uit te werken?

Maar gesteld, de onderwijzer ontvangt eene hooge bezoldiging en hij is daarmede zeer tevreden; hij rigt zijn huishouden daarnaar in, trouwt welligt, en zijne vrouw verrast hem telken jare met eene spruit, zoodat binnen weinige jaren zijn kroost tot zes, zeven, acht of meer is aangegroeid. Zal hij dan nog tevreden zijn? Zal hij dan met een opgeruimd gemoed zijne huishouding inkrimpen, of zal hij overgaan in de gelederen van hen, die steeds klagen, en de kosten der trouwliefhebberij en de gevolgen daarvan willen doen dragen door den Staat of de gemeenten, hoewel men het deze al zeer kwalijk zou nemen, als zij wenschten geraadpleegd te worden bij de vraag, of er al dan niet getrouwd zal worden?

De tevredenheid van de onderwijzers kan men niet door hooge bezoldigingen koopen; deze hangt in de eerste plaats af van ieders humeur en karakter en bovendien van zeer vele andere omstandigheden. Om maar eene van deze te noemen, zoo de gemeenten moesten zorgen, dat de onderwijzers steeds in eene tevredene stemming verkeerden, dan zouden zij ook, wanneer de onderwijzers het huwelijksbootje wilden instappen eene keuring over de aanstaande levensgezellin moeten houden, om te onderzoeken, of deze ook was van een humeur, om in het vervolg de kostbare gemoedskalmte van den meester te verstoren.

Zullen hooge bezoldigingen de onderwijzers bevrijden van zorgen voor hunne huishoudingen, zoodat zij zich onbekommerd aan het onderwijs zullen overgeven?

Ook deze vraag aarzelen wij onbepaald toestemmend te beantwoorden.

Het zal de meeste onderwijzers wel gaan als de andere menschenkinderen, hoe meer inkomen, hoe meer behoeften. Geef heden een behoorlijk tractement, over twee jaren zal de onderwijzer daaraan gewend zijn, hij zal zijne behoeften daarnaar geregeld hebben, over vier jaren zal hij gevoelen, dat zijne behoeften verder strekken als zijn inkomen gaat en over zes jaren zal hij weder klagen, dat zijn tractement te beperkt is; hij zal dan al ligt naar andere middelen omzien, om zijne inkomsten te vergrooten, hetzij door zich op den tuinbouw of op den landbouw toe te leggen, hetzij door zijne extra-lessen zoo veel mogelijk te vermeerderen; dit alles zal zijne gedachten zeer aftrekken, te meer daar deze laatste bemoeijingen onzekere, van zijne inspanning afhankelijke baten opleveren, en het inkomen van onderwijzer evenveel oplevert, al is zijn geest ook met mindere zorg daarvoor vervuld.

Maar, zult gij, en teregt, vragen, welke maatstaf zullen de gemeentebesturen dan volgen bij het beoordeelen, of de bezoldigingen der onderwijzers al dan niet hoog genoeg zijn?

Niet het belang der onderwijzers, zooals de schrijver van de stukjes *ach!* etc. en vele anderen doen, die in den laatsten tijd om verhooging der bezoldigingen van de onderwijzers geroepen hebben. De onderwijzers zijn om het onderwijs en de kinderen, en de kinderen niet om de onderwijzers; het belang van het onderwijs, van de kinderen moet hier alleen gelden.

Wat is het belang der kinderen?

Dat de onderwijzer het niet beneden zich acht, zich met hen bezig te houden, al zijn ze ook jong van jaren, al zijn ze ook laag van stand; en dat hij zulks met ijver en bekwaamheid doe.

Naar ons inzien zou het in de gemeenten, waarin zulks kan geschieden, het best zijn, om aan alle ouders vrij te laten, om hunne kinderen te zenden naar zoodanige school, in de gemeente waar, naar hun oordeel, het beste onderwijs gegeven wordt, en om de bezoldiging van de onderwijzers te bepalen naar het aantal kinderen per hoofd, dat bij hen ter school gaat. De onderwijzers zouden dan een sterke prikkel hebben, om goed onderwijs te geven, daar het nalaten daarvan hen in hunne beurs zou straffen, en tevens zou de groote billijkheid geboren worden, dat hij, die het bekwaamste en ijverigste was, ook het meest verdiende.

Dit kan echter in de meeste gemeenten, vooral in Drenthe, niet toegepast worden, waar dikwijls maar ééne hoofdschool bestaat en waarin de scholen zoo ver van elkander verwijderd zijn, dat men er niet aan kan denken, om de kinderen naar eene andere school te zenden, dan waarbij men het digste woont.

Voor deze scholen komt het ons het best voor, eene behoorlijke belooning voor den onderwijzer vast te stellen, zoodat deze in zijnen nederigen, hoewel gewigtigen werkkring, kan leven, zonder naar andere middelen van bestaan te behoeven om te zien, maar ook zonder verlokt te worden, om zich te verheven te gevoelen voor het l a g e r onderwijs, om kostbare meubels aan te schaffen, in één woord, om een ″Mijnheer″ te worden.

Maar daarbij zouden wij het hoogst wenschelijk achten, dat door alle gemeenten in de provincie, waarin geene concurrentie tusschen de onderwijzers onderling kan geopend worden, een fonds werd bijeengebragt, om daaruit jaarlijks belooningen te geven aan die onderwijzers, die door bekwaamheid en ijver uitmuntten. Wij wilden daardoor den ijver en de belangstelling gaande houden, die anders zoo ligt insluimeren, vooral bij onderwijzers, die geen vooruitzigt op verplaatsing of bevordering meer hebben, en die al ligt, zoo als men helaas! maar al te veel ziet, het onderwijs als sleurwerk beschouwen, en waarin alle ijver is uitgedoofd.

Wij zouden deze belooningen hebben willen toegekend door Gedep. Staten op eene met redenen omkleede voordragt van den Provincialen Inspecteur en de Provinciale Schoolopzieners, opzettelijk tot eene vergadering bijeengekomen, om over deze belooningen van gedachten te wisselen. De Gedeputeerde Staten zouden geen besluit moeten nemen, dan nadat zij de betrokkene gemeente-besturen hadden gehoord, die omtrent den ijver en de bekwaamheid der onderwijzers, die in aanmerking kwamen, onderzoek moesten doen bij de ouders der kinderen, omdat de beste getuigenis voor den onderwijzer is de tevredenheid der ouders, en men den goeden boom niet kent dan aan zijne vruchten.

Mijnheer de Redacteur!

In langen tijd las ik in uw blad geen misselijker stuk dan in no. 30 onder 't opschrift: ″Nagalm.″

Het schrijven, waarover de Nagalmer zijn wanklank doet hooren, laten we in zijne waarde; doch in den nagalm wordt de inhoud daarvan niet alleen hoogst gebrekkig teruggegeven, maar ook magtig uit de hoogte wederlegd met — e e n l e u g e n. Die leugen, onder den naam van ″eenvoudige opmerking″ daarin voorkomende, is, dat de kosten van het lager onderwijs vroeger steeds uit gemeentekassen, (althans in Drenthe), werden betaald, en de Staat daartoe geen cent had bijgedragen. Wij maken Z.Ed. daarom ook de eenvoudige opmerking, dat een zeer groot aantal onderwijzers nog al aanmerkelijke subsidiën van den Staat trok, — ja, dat Drenthe in dat opzigt zelfs geene der minst bevoorregte provinciën was. De schrijver der drie artikelen schreef dus stellig w a a r h e i d en de Nagalmer stellig l e u g e n. Daarna zegt X.: ″wij zouden hier de pen kunnen nederleggen″; — en hij heeft gelijk; we konden uit het voorgaande ook reeds zien, dat hij niet dan zeer gebrekkig een paar volzinnen kon maken.

Verder verzekert X., dat HIJ h e t g r o o t s t e b e l a n g s t e l t in goed onderwijs. — Mooi zoo! — Maar als dat waar is, geven we hem dezen goeden en goedkoopen raad, — daar is hij toch zeker sterk vóór: — hij ga in de gemeente, waar hij woont, naar eene lagere hoofdschool, neme daar plaats bij de leerlingen der tweede of middelste klasse, en verzoeke den onderwijzer, hem eerst korte, vervolgens wat langere volzinnen te leeren maken; wanneer hij dan wat vatbaarder wordt, dan hij tot dusverre geweest is, kan hij misschien bij de derde klasse komen, en daar leert hij welligt een opstel te maken, dat dragelijk is, ingeval hij n.l. stoffe kiest, daar hij iets van weet. — N. gaat vervolgens tot de vraag over, of g o e d lager onderwijs afhangt van hooge bezoldigingen der onderwijzers. Na eene kostelijk schoone logica, handelende over den l a g e n en f a t s o e n l ij k e n stand, komt het er op neer, hoe verkeerd het zou wezen, dat jongelieden uit den fatsoenlijken stand onderwijzers werden. Het motief voor deze stelling, dat n.l. deze jongelingen geene genoegzame ondergeschiktheid jegens hunne meerderen zouden kunnen betoonen, pleit niet zeer voor de achtbaarheid van den zoogenaamden fatsoenlijken stand. Doch, mijnheer de Nagalmer! wij begrijpen u daardoor des te beter. *Gij* moet wel van puik-puik fatsoenlijken stand zijn. Nu ja — we begrijpen uwe zwartgalligheid. — Met handen in den zak zit ge, welligt sedert ge een knaapje zijt van een jaar of acht, in den hoek van den haard en tuurt in de asch; want frischheid en kracht bezit uw karakter vast niet, wijl ze aan uw schrijven geheel vreemd zijn. Geen wonder daarom, dat ge verschilt met voorname opvoedkundigen, die den onderwijzersstand willen verheffen.

Uw opgeblazen hart schijnt uwe verbeelding ook wanstaltig gemaakt te hebben. Uw dorp telt mogendheden, niet waar? Welnu, laat van ter zijde voorstellen, of *gij* niet van al die mogendheden, door uwen rijkdom, uwe geleerdheid en omdat ge zulk een fatsoenlijk man zijt, de Oppermogendheid — met de handen in den zak — kunt worden. Maar dan — nog al eens weer een goeden raad — pas op, dat ge u niet even zoo opblaast als de kikvorsch, die gaarne zoo dik wilde worden als een' os, en zich zoolang opblies, dat hij eindelijk borst

Uwe zorg, dat bij hoogere inkomsten de meester zich l e e r a a r zou laten noemen, vind ik wat overdreven, en verraadt uwe pausachtigheid.

Als de Nagalmer zich den handenarbeid wat minder geschaamd had, ware misschien zijne wetenschap ook grooter geweest. Hij had dan waarschijnlijk met anderen maatstaf gemeten en niet gevraagd, tot wat rang van mogendheden deze of die behoorde, maar liever wie nuttig is in zijnen kring en de meest onberispelijke van wandel. Foei, mijnheer van fatsoen!! X.

Advertentien.

Heden beviel voorspoedig van eene DOCHTER J. A RIKKERS, geliefde Echtgenoot van

Mr. A. SLINGENBERG, Notaris.

Coevorden, 15 Maart 1858.

niet somtijds door deze gymnastische oefeningen afgeschrikt werd, lachte de gelukkige vader zich tranen in de oogen.

Voor eenige dagen, toen de werkman naar gewoonte met zijnen zoon speelde, hem de handen onder de ooren houdende, hief hij hem in de hoogte, toen het kind eensklaps ophield met schreeuwen, zijne oogen verschrikkelijk draaide en zijn mond op eene zonderlinge wijze vertrok.

Dadelijk zet de vader het op zijne voeten en laat het los; maar het ligchaam van het knaapje valt op den grond ..... hij was dood. Door dezen onvoorzienen dood verschrikt, blijft de ongelukkige D bijna een uur onbewegelijk, zijn oog stond alsof hij niet wist wat er voorgevallen was; maar zijn bewustzijn teruggekregen hebbende door de kreten van wanhoop zijner vrouw, smelt hij in tranen weg, vervolgens ontvlugt hij zijne woonplaats, gebaren makende van een zinnelooze en thans weet men nog niet wat van hem geworden is.

—

Een schoolmeester sloeg een' knaap ferm om de ooren en riep: ″hoe lang kan een mensch zonder hersenen leven, kwade jongen?″

″Ik weet het niet,″ zei de knaap, ″hoe oud is u al?″

—

Eene pendante oude jongejufvrouw vroeg aan eene vriendin: ″Wat moet ik toch doen, om van die lastige aanbidders ontslagen te worden?″

″Dat 's gaauw te doen,″ zei de ander, ″je hebt maar te spreken.″

—

Toen een man, in tegenwoordigheid zijner tweede vrouw zich beklaagde over het verlies zijner eerste, gaf de levende gade te kennen, dat niemand zich meer te beklagen had over den dood der eerste vrouw, dan juist zij.

—

De Vriendschap van de wereld is — onze schaduw; zoo lang we in zonneschijn loopen, vergezelt ze ons, maar komen we in de schaduw, dan verlaat ze ons.

—

Twaalf jongelieden hielden een' boer, in eene herberg, druk voor den gek. ″Ik heb toch de wijste partij,″ zei de boer.

″Hoe zoo?″ riep het dozijn.

″Wel, jullie houdt mij voor één gek en ik houd er jullie alle twaalf voor.″

—

In Liverpool is onlangs een voortvlugtige slaaf uit Nieuw-Orleans aangekomen. Het dagblad aldaar, de Albion, verhaalt het lot van dien ongelukkige en verklaart, dat zijne mededeelingen, te oordeelen naar al wat de redactie aangaande hem heeft vernomen, alle geloof verdienen. ″Ik heet, dus verhaalt hij, Tom Wilson, ben als slaaf geboren en sedert slaaf geweest. Ik ben 45 jaren oud en behoorde aan den katoendrukker Henry Fastman van Nieuw-Orleans toe. Ik was 7 jaren bij hem in dienst, vroeger behoorde ik aan zekeren kolonel Baer in Mississippi. Bij dezen had ik eene vrouw en 4 kinderen, waarvan er een gestorven is. Op de verkooping voor 2500 dollars verkocht, werd ik naar Nieuw-Orleans gebragt. Vrouw en kinderen heb ik nooit weder gezien, Kort na mijne aankomst werd

Heden overleed tot onze bittere droefheid, in den ouderdom van 68 jaren en 3 maanden, na eene ongesteldheid van 4 dagen, onze dierbare Moeder JOHANNA GESINA OLDENHUIS KIJMMELL, Weduwe den Heer Mr. S. GRATAMA, President van het Provinciaal Geregtshof van Drenthe. Slechts twee maanden overleefde zij haren echtgenoot.

Assen, 11 Maart 1858.

Uit aller naam,
H. S. GRATAMA.

De ondergeteekende vraagt dadelijk of tegen Mei e.k. een **BAKKERSKNECHT**, zijn werk verstaande en vooral niet onervaren in het Roggenstoeten bakken. Adres, liefst in persoon of met franko brieven bij

J. THOMAS,
bakker te Ruinen.

Wordt gevraagd

tegen 1 Mei e.k. eene *bekwame* **WERKMEID**. — Men adressere zich met franco brieven onder letter **A** bij den Boekhandelaar VAN GORCUM te Assen.

Men vraagt

een **MOLENAARSKNECHT**, het Korenmalen en Pellen verstaande, op den Molen te Gasselte; brieven franco aan het Hulpkantoor aldaar.

Nog zijn **zuivere en onvervalschte**

Lijnkoeken

te bekomen bij L. F. MULDERS te Smilde, voor f 17½ de 104 stuks.

Behangpapier.

Finale uitverkoop van **BEHANGPAPIER**, *tegen fabriekprijzen*, bij
J. O. VAN HOUTEN te Assen.

Ten overstaan van den ondergeteekenden Notaris zal door den heer EEKHOUT, op Zaturdag den 27 Maart 1858, 's avonds 7 uur, ten huize van den kastelein JOH. WIND te Smilde te Koop worden aangeboden:

P. m. 24 bunders ***best* BOVENVEEN**, waaronder ***twee volle* VEENPLAATSEN**, elk van 9 bunders.

H. H. VAN LIER.

Mr. S. J. OOSTING, Notaris, wonende te Emmen, is voornemens

publiek te verkoopen:

Twee ***volle vorrel*** en ***twee derde vorrel* WAARDEEL** in het onverdeelde Veen van Weerdinge, gemeente Emmen, te zamen ruim 85 bunders best VEEN, in eigendom toebehoorende aan Mr. H. NIENHUIS en Mevrouw te Groningen.

Deze verkooping zal plaats hebben op Woensdag den vier en twintigsten Maart aanstaande, des morgens om tien uur, ten huize van G. J. BOESJES, kastelein te Emmen.

De Notaris A. J. C. TELLEGEN te Smilde zal op Vrijdag den 19 Maart a.s., des avonds te zeven uur, ten huize van den Kastelein J. H. WIND aldaar, ten verzoeke van de Erven W. J. VENNIK, zonder naderen palmslag in het openbaar verkoopen:

1. Eene **OPENE TURFPRAAM**, groot 26 ton, genaamd ***DE JONGE HENDRIK***, met **ZEIL** en **TREIL** en verder toebehooren, liggende te Blokzijl, thans bevaren wordende door A. VAN VEEN.
2. ***Drie* TURFBOKKEN**, waarvan twee gelegen zijn voor de woning van J. VENNIK en een voor de woning van E. MEULENKOLK te Smilde.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen bij ALBERT SNIPPE, Veenbaas te Smilde.

Ten verzoeke van H. OOSTBRINK te Meppen, zal de Notaris Mr. A. SLINGENBERG, op Zaturdag den 27 Maart aanstaande, 's morgens om 10 uur, ten huize van den logementhouder R. KUIPERS te Assen, publiek verkoopen:

Tien mudden **BOUWLAND** in de Markte van Loon.
Vier **AKKERS** op de Esch te Ballo.
Een **AKKER** op de Esch te Grollo.
Een stuk **HOOILAND** te Amen.
Zeven dagwerk **HOOILAND** te Loon.
Vier dagwerk **WEIDELAND** te Loon.
Vijf **VELDSLAGEN** en drie **TURFVEENSLAGEN** te Loon, grootendeels gelegen langs het Noord-Willemskanaal.

Provincie Drenthe.

HERBESTEDING.

Op Donderdag den 25 Maart 1858, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den COMMISSARIS DES KONINGS in de Provincie Drenthe, of, bij zijne afwezigheid, door een der LEDEN van de GEDEPUTEERDE STATEN, en in bijzijn van den HOOFDINGENIEUR VAN DEN WATERSTAAT in het 3de district, aan het Lokaal van het Provinciaal Bestuur te Assen, worden **AANBESTEED:**

Het BOUWEN van een TOLHUIS aan den Provincialen Kunstweg van ASSEN naar de HILTE, bij de Duurserbrug, met de LEVERANTIE van de benoodigde MATERIALEN.

Deze Aanbesteding zal geschieden alleen bij inschrijving, overeenkomstig art. 20 van het Bestek.

Het **BESTEK** der bovengemelde aanbesteding zal ter lezing liggen aan het lokaal van het Provinciaal Bestuur van Drenthe te Assen, en in de logementen van KUIPERS, SOMER en de wed. OOSTERGETEL te Assen, A. LUXWOLDA te Smilde en van de wed. BRAAMS te Gieten.

Drie dagen voor de besteding zal de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en zullen voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den heer Hoofd-Ingenieur KOCK en den heer Adspirant-Ingenieur VAN BEUSEKOM, beide te Assen.

Assen, 17 Maart 1858.

Gedeputeerde Staten van Drenthe,
DE VOS VAN STEENWIJK, Voorz.
W. H. HOFSTEDE, Griff.

COCOS-ZEEP.

DEZE ZEEP schuimt sterk, reinigt oogenblikkelijk, ontneemt alle scherpte aan de huid, maakt haar zacht en blank en geeft haar een jeugdig frisschen tint. Men koopt een groot stuk voor 15 cents.

Zij is ook verkieslijk boven andere Zeepen voor het wasschen van gekleurde Goederen en Zijden en Wollen Stoffen, daar zij, van eene zuiverder en minder scherpe loog bereid, de kleuren minder aandoet en de wol niet hard maakt.

De goede echte soort, die in het **VERKOOPHUIS** *en de bekende Dépôts* te verkrijgen is, heeft den naam H. KERCKHOFF zoowel op de Zeep als op het Etiquet. Zij onderscheidt zich bovendien van de nagemaakte soorten, door hare kleur, die wit en doorschijnend is, door droogte en hardheid in het aanvoelen. De nagemaakte gelijken in kleur en aanvoelen veel op eene vetkaars.

Wij verzoeken de Dépôthouders instantelijk hunne Kalanten op deze bijzonderheden opmerkzaam te maken.

Amsterdam, VERKOOPHUIS.
Assen, H. P. A. VAN GORCUM.
Coevorden, C. J. van der SCHEER.
Gorredijk, S. G. ZWART.
Steenwijk, K. TIMMERMANS.
Hoogeveen, JAN van der WOLDE Jr.
Meppel, A. JEULEN.

En in de bekende Dépôts in de andere steden.

MARKTBERIGTEN.

GRONINGEN, 16 Maart. De graanhandel bleef heden nog bijzonder gering. Bij kleinigheden is verkocht: Omlander Tarwe: 74 ℔ f 7,50. — Nieuwe Rogge: 70 ℔ f 6. — Zwarte Zand-Boekweit bij gerijf: 66 ℔ f 6,70. — Winter-Gerst: 56, 58 ℔ f 4,65, f 5. — Dikke Haver bijna niet aan; Voor- en Zwarte prijshoudend: 38, 40 ℔ f 3 25,55. — Koolzaad prijshoudend: f 11,50, f 12,50. — Raapolie f 37,50. — Gort flaauw.

Boter; 1ste soort f 42; 2de soort f 38.

Smilde, 17 Maart. Rogge f 6,25 a f 6,00. Veenboekweit f 6.85 a 6.25. Zand-Boekweit f 0.00. Haver f 0.00 a f 0,00 a 0.00. Boter f 0,85 a f 0.80. Aardappelen f 0,00 Dragtige Motten f 00.00 a f 00.00. Eijeren, 100 stuks, f 2,00 a f 1,50.

COEVORDEN, 15 Maart. Rogge f 5.75. a f 6,00. Boekweit f 6 50 a f 6.80. Boter per ned. pd. f 0.75.

Oosterwolde, 15 Maart. Rogge f 6.00 tot f 6.50; aanvoer 00 mud. Zandboekweit f 6 80 a f 0.00; aanvoer 00 mud. Veenboekweit f 5.90 a 6.25. — Boter per N. ℔ f 0.00 a f 0.00; aanvoer 0 pd.

AMSTERDAM, 15 Maart. Zwolsche BOTER f 50 a 54. — Kamper-Eilands HOOI f 25 a 28 — TARWE prijshoudend, 132, 133 ℔ n. bonte Poolsche f 308; 128 ℔ jarige dito f 295; 129 ℔ dito f 290; 129 ℔ mindere dito f 278; 127 ℔ oude roodb. dito f 270; 125 ℔ jarige Friesche f 225; 124 ℔ dito f 222 aan de Zaan. — ROGGE onveranderd; 115, 118, 119, 121 ℔ Petersburger f 152, 158, 160, 166; 120 ℔ Archangel f 170 aan de Zaan; 123 ℔ Belgische f 184; 127 ℔ Pruissische f 188; 122, 124 ℔ dito f 163. 170. — GARST en HAVER zonder handel. — Van BOEKWEIT verkocht: 140/2 ℔ Amersfoortsche en Gooische f 260 op levering; 112, 117 ℔ Holsteinsche f 210, 225. — KOOLZAAD op het Voorjaar £ 1/2, op het najaar £ 1 lager; Noord-Hollandsch £ 66 1/2; op 9 v. Olie in April £ 71; Sept. en Oct. £ 72 1/2. — LIJNZAAD prijshoudend; 105 ℔ Petersb. f 320, 322 1/2; 104 ℔ Archangel f 320; 108 ℔ Brindisi f 365. — RAAPOLIE vast; op 6 weken f 40 3/4; Vliegend f 39 1/2; 1o. Mei f 38 1/2, f 39 1/4; Sept. en Oct. f 40 1/2, 41 1/4, 41; Nov. en Dec. f 40 1/2, 41 1/4. — LIJNOLIE willig; op 6w. f 33 1/4; Vliegend f 32; 1o. April f 32, 1/2, Mei f 32 1/2, 33; Najaar f 34, 1/2. — HENNEPOLIE op 6/w. f 36 1/4; Vliegend f 35. — RAAPKOEKEN per 1040 stuks f 70 a 75. — LIJNKOEKEN per 104 stuks f 10 a f 13.

SCHIEDAM, 13 Maart. MOUTWIJN f 12 1/2 per vat contant met weinig order. — JENEVER 100 pct. Amst proef 16 a 16 1/2 per vat contant bij partij.

285e STAATS-LOTERIJ. 1e KLASSE.

1ste Lijst. No. 12056 f 1500. No. 5138 f 400. Nos. 15574 en 16808 ieder f 200. Nos. 1032, 5464 en 17518 ieder f 100.

2de Lijst. No. 5750 f 20000. No. 7758 f 1500. No. 1085 f 1000. Nos. 2903, 5026, 9891 en 12739 ieder f 400. No. 862 f 200. Nos. 1394, 3857, 4067, 8658, 10397, 11174 en 17802 ieder f 100.

VEEPRIJZEN.

GRONINGEN, 16 Maart. Tengevolge van het reeds gunstiger weder, waren er heden eene vrij goede partij varkens en schapen aangevoerd, doch was de handel niet vlug, waardoor de prijzen dan ook nog niet met juistheid kunnen worden opgegeven.

— Op de eerste voorjaars-paardenmarkt, gisteren alhier gehouden, was een ruime aanvoer, evenwel werd er weinig omgezet: beste paarden van f 400 tot f 500; werkpaarden van f 200 tot f 300 en hooger.

LEEUWARDEN, 12 Maart. Aangevoerd 180 runderen, waarvan 150 vetten, de overigen melk- en kalfkoeijen; in de prijzen was bij den vorigen marktdag weinig of geene verandering; 20 vette kalveren, moeijelijk te verkoopen; 20 schapen, waarvan bijna geen markt is te bepalen, alsmede 30 varkens, waarvoor goede prijzen werden bedongen.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 1858.

	pCt.	15 Maart.	16 Maart.
Nederl W.S.	2 1/2	63 7/8	63 11/16
—	3	76 1/16	75 15/16
—	4	97	97
Amort. Synd.	3 1/2	91 3/4	91 3/4
Handelm.	4 1/2	135 1/4	135 3/8
O. I. Leening	4	96	96 1/16
Aand. H. Spw.			
—— R. ——	4 1/2		
Ned. B.			
Maats. Weld.			
Rusland,			
Obl. Hope	5	104 1/8	104 1/4
Dito 1831/33	5	91 11/16	91 5/8
Cert. 1840	4	84 1/4	84 1/4
— Stieglitz	4	84	83 7/8
— Nieuwe	4		
— 5e Serie	5	96 1/4	96 1/4
—1855 6eS.	5	99 9/16	99 13/16
— van Ass.	6		65 3/8

	pCt.	15 Maart.	16 Maart.
Polen,			
Aand. fl 500		f 151 1/2	
Obl.	4	78 1/4	78 1/4
Spanje, Obl.	1 1/2	25 5/8	25 11/16
Obligatien	3	43 1/2	
Binnenl.	3	37 1/8	37 3/16
Amortisable		6 13/16	
Bewijz. Coup.		5	5
Oostenrijk,			
Oblig. Goll	5	76 1/2	
— —	4	62 1/4	
— Metal.	5	73 1/4	73 3/16
— RenteA.	5	86 1/16	86 1/8
— Nation.	5	76 1/4	76 1/4
— —	2 1/2	38	38 1/16
Belgie. Cert.	2 1/2		
Rothschild	2 1/2		
Portug., Obl.	3	45 9/16	45 11/16
Brazilien	5	99	
Weener aandeelen	4	319	317 1/2

15 Maart. De markt was algemeen flaauwer gestemd, daarvan nogtans uitgezonderd de Portugesche fondsen, die goed prijshoudend waren.

De passage-koers voor aandeelen Handel Maatschappij was 135 1/4 pct.

16 Maart. Bij vernieuwing was de markt flaauw gestemd; de handel onbeduidend.

---

ik door mr. Fastmans's opzigter, Burks genaamd, mishandeld. Ik had geene kennis van het binden van het katoen, liet mijne onbekwaamheid daartoe blijken en werd gegeeseld. Zij plagten mij over eene baal katoen te leggen en mij 2 à 300 slagen met eenen lederen riem toe te brengen. De sporen daarvan zijn nog op mijn ligchaam te vinden. Vroeger reeds had de opzigter in Mississippi de spier van mijne regter arm laten doorsnijden en weder aan elkaar doen naaijen; dit geheurde, omdat ik mij eens tegen eene bestraffing verzet had, en omdat, naar de opzigter zeide, de kracht van mijn arm gebroken moest worden. Anderhalf jaar na mijne aankomst in Nieuw-Orleans nam ik de vlugt naar de bosschen. Burks vervolgde mij met een troep bloedhonden tot in de moerassen. De honden hadden mij weldra ontdekt en scheurden mij stukken vleesch uit mijn ligchaam en beenen. (De zwarte heeft de litteekens der beeten vertoond.) Burks volgde de honden en schoot mij in de heup. Daarna was ik gedurende eene geheele week buiten kennis. Toen mijne krachten weder begonnen terug te keeren, brandden zij mij met een gloeijend ijzer op den rug en mijne beenen met geest van terpentijn, om mij te straffen. Zij sloten eenen ring om mijnen hals, dien ik 8 maanden lang droeg en een ijzeren ring om elk van mijne beenen. Daarbij werd ik zeer streng bewaakt. Desniettegenstaande ging ik 8 dagen na Kersmis, 's nachts, andermaal op de vlugt, en verborg mij nabij de stad in eenen molen onder houtblokken. Burks vervolgde mij met de honden, die echter ditmaal mijn spoor misten. Na eene wijl vervolgde ik mijn weg tot het Kalkwatermeer achter de stad, waar ik mij tusschen het houtgewas verborg. Om de alligators in het water te ontvlieden, moest ik vaak op boomen klimmen. Ik vreesde hen minder dan de blanken. Des morgens te 4 uur sloop ik naar de landingsplaats, waar mij eenige matrozen van de naar Liverpool bestemde Petropolis aan boord opnamen. Een hunner was er tegen, doch de anderen verborgen mij zoo goed, dat men mij niet kon vinden. Zoo kwam ik naar Liverpool; de kapitein wist niet dat ik aan boord was, en de matrozen redden op die wijze mijn leven."

Wie herinnert zich niet bij het lezen van dit eenvoudig verhaal, de meesterlijke wijze, waarop Harriet Becher Stowe het lot van den negerslaaf in de zuidelijke staten van Noord-Amerika schetst, en wie zal niet van harte bidden en, voor zooveel hij kan, medewerken, dat aan die duizenden die in slavenketenen zuchten en soms gruwelijker dan wilde dieren worden behandeld, de regten van den mensch, de vrijheid worde teruggegeven?

Charades.

XCIX. Mijn geheel telt vier letters en brengt veel verlichting en beschaving onder het menschdom. — Mijn 4, 2, 3, is een dier waarvan eene voedzame spijs komt; mijn 1, 2, 4, dat ook een dier is, noemt men nooit anders als Bok; en daar mijn 1, 3, 4 een ligchaamsdeel is van 4, 2, 3 en 1, 2, 4, staat mijn geheel toch hoegenaamd in geene betrekking met mijne onderdeelen.

GEDRUKT BIJ **GRATAMA** te ASSEN